

FŐVÁROSI ÍTÉLŐTÁBLA
3.Kf.27.159/2007/4. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla a Sár és Társai Ügyvédi Iroda ügyintéző dr. Tálás K. József ügyvéd által képviselt felperesnek a jogtanácsos által képviselt **Országos Rádió és Televízió Testület** (1088 Budapest, Reviczky u. 5.) alperes ellen, műsorszolgáltatási ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2007. február 13. napján kelt 24.K.32.147/2006/4. számú ítélete ellen az alperes 5. sorszám alatt előterjesztett fellebbezésére meghozta az alábbi

Í T É L E T E T

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 25.000,- (Huszonötezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A Fővárosi Ítéltábla a 4. Kf.27.173/2005/4. szám alatti ítéletével - felperes éves műsorszolgáltatási kötelezettségét 14.850.000,-Ft + Áfa összegben megállapító 395/2003.(IV.15).szám alatti határozat felülvizsgálata iránti perben hozott, a Fővárosi Bíróság alperesi határozatot hatályon kívül helyező döntését, az alperes

új eljárás lefolytatására kötelezése kiegészítésével - helybenhagyta. A másodfokú bíróság a határozat jogalapját, azaz a felperes díjfizetési kötelezettségét jogszerűnek ítélte. A rádiózásról és televíziózásról szóló 1996. évi. I. törvény (a továbbiakban: Rttv.) kapcsolódó rendelkezéseinek nem megfelelő, az adatok és forrásai tekintetében hiányos tényállás miatt kötelezte az alperest új eljárásra, melyre előírta, hogy az alperesnek nem csak az államigazgatási eljárás általános szabályairól szóló 1957. évi IV. törvény (a továbbiakban: Áe.) 26. §-ának (1) bekezdésére, valamint 43. § (1) bekezdésének c) pontjára, hanem az Rttv. 41. §-ának m) pontjára és a 113. §-ának (2) bekezdésére is tekintettel kell lennie. Az újabb határozatában meg kell jelölnie az egyes adatok forrását, a díj mértékét a közzétételre vonatkozó adatokkal, a díjszámítás módját, a műsorszolgáltatási szerződés esetleges kapcsolódó pontjait. Döntésének mindazon elemeket tartalmaznia kell, amelyek folytán a gazdasági perekben az alperes felperesi pozícióban, pernyertes lehetett.

A másodfokú bíróság fenti ítéletét követően hozta meg az alperes a 430/2006.(II.22.) szám alatti határozatát, melyben megállapította hogy a felperes 2002. október 15. napjától a nyilvántartásból való törlésének napjáig (2004. augusztus 16-a) 34.003.408,- Ft, valamint a nevezett időszak alatt kibocsátott számlák szerinti fizetési határidő lejártától számított törvényes mértékű késedelmi kamattartozást halmozott fel. A határozat indokolása a felperes nyilvántartásba vételét és az abból történő törlést tartalmazta, és tételesen felsorolta azokat a számlákat (számlaszám, annak kelte és bruttó részösszege), amelyeket az érintett időszak alatt az alperes felperes felé kibocsátott.

A felperes keresetet terjesztett elő az alperesi határozat bírósági felülvizsgálata iránt, annak hatályon kívül helyezését kérte. Többek között azzal érvelt, hogy az alperes nem tett eleget a Fővárosi Ítéltábla ítéletében foglaltaknak, a határozata egyáltalán nem tartalmazza a vonatkozó időszakban a felperest terhelő műsorszolgáltatási díj mértékét, valamint azt a számítási módot sem, amelynek mentén az alperes a felperest terhelő díjhátralékot és késedelmi kamatot kiszámította.

Az elsőfokú bíróság az alperesi határozatot hatályon kívül helyezte és az alperest új eljárás lefolytatására kötelezte. Hivatkozott egyrészt arra, hogy a fellebbviteli bíróság a 4.K.f.27.173/2005/4. számú ítéletében a szükséges tényfeltárási és indokolási kötelezettség körében egyértelmű útmutatást adott az alperes számára. Az alperesnek ezért, az Áe. 73. § (3) bekezdése valamint a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. Törvény (a továbbiakban: Ket.) 171. § (1) bekezdése és a 111. § (3) bekezdése alapján a megadott ítéleti szempontoknak megfelelően kellett volna eljárnia, mert őt a hivatkozott ítélet egészében, rendelkező részében és indokolásában is köti. Az alperes határozatának rendelkező részéből és indokolásából nem állapítható meg, hogy milyen összegű éves, vagy teljes időszakra vonatkoztatott műsorszolgáltatási díjat vett alapul a hátralék kiszámításakor. Ugyancsak nem tartalmazza a döntés a műsorszolgáltatási díj elemeit, sem azt mi volt az általa alkalmazott számítási mód.

Másrészt kifejtette, amennyiben az alperes a felperes nyilvántartásba vételéről rendelkező 680/2000 (VIII.30.) számú határozat szerinti számítási módot tekintette kiindulási alapul, úgy számot kellett volna adnia a felperesi bevételek alakulásáról. A perben felülvizsgálni kért határozat által átfogott időtartamra tekintettel - akár az időtartam egészére, akár éves bontásban, akár meghatározott dátumhoz kötött időtartamok tekintetében - meg kellett volna jelölni, hogy a műsorszolgáltatási díj, milyen egységekből áll össze, és milyen számítás mentén jutott az alperes az adott időegységre vonatkozó műsorszolgáltatási díj mértékének megállapítására. Fel kellett volna tární a díjmegállapítás szempontjából releváns körülményeket (reklámbevétel, szponzorációs bevételek stb.). Az alperes arra is köteles lett volna, hogy a több év viszonylatában bekövetkező és a műsorszolgáltatási díj mértékét befolyásoló körülményeket feltárja, arról számot adjon. Az új eljárásra előírta, hogy azt az alperes 4.K.f.27.173/2005/4. számú ítélet szem előtt tartásával köteles lefolytatni, annak során a Ket. rendelkezéseit megtartani, a 2002. október 15. és 2004. augusztus 16. napja közötti időszakra, a felperest terhelő műsorszolgáltatási díj mértéke szempontjából valamennyi releváns körülményt figyelembevételével a tényállást feltárni, és indokolásában meghatározni azt a számítási módot, amelynek alkalmazásával műsorszolgáltatási díj mértékét megállapította.

Az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatása a felperes keresetének elutasítása és perköltségben marasztalása iránt, az alperes terjesztett elő fellebbezést. Azzal érvelt, hogy eleget tett az új eljárásban a jogerős bíróság ítéletben előírt kötelezettségének, a határozata részletesen rögzíti, hogy mely sorszámú számlákat nem teljesítette a felperesi műsorszolgáltató, a kiszámítási módot pedig rögzíti a 680/2000.(VIII.30.) számú határozat. Állította, hogy a keresettel támadott határozat ez utóbbi határozat alapján keletkezett, figyelembe véve azt a tényt, hogy az Áfa. tartalom jelenleg 20%. Hivatkozott arra, hogy a felülvizsgálni kért határozatban nem volt szükségszerű az összeg kiszámításának módját feltüntetni, mert a 464/VII/2002.(III.7.) számú határozat - amely alapján a testület az ellátható lakosság, a regionális elhelyezkedés és műsoridő alapján állapítja meg a műsorszolgáltatási alapidíjat - a képletet egyértelműen rögzíti. Az alapidíj összege pedig évente, a KSH által megállapított éves fogyasztói árindex mértékének megfelelő arányban növekszik.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte, másodfokú költséget igényelt. Azt hangsúlyozta, hogy az alperes tévesen állította, hogy a 464/VII/2002.(III.7.) számú határozatával korrigált 680/2000.(VIII.31.) számú, a felperest nyilvántartásba vevő határozatában megállapított műsorszolgáltatási alapidíj, illetve az ott rögzített számítási képlet az alapja a számlákon szereplő összegeknek. A valós tény az, hogy a 2003. április 26. és 2004. június 23-a között kelt számlák az ítélettel megsemmisített 395/2003.(IV.18.) számú alperesi határozat alapján lettek kiállítva. Tehát a nyilvántartásba vételről szóló határozaton kívül nem létezik olyan jogerős alperesi határozat, amely a felperes részére konkrét műsorszolgáltatási díjat állapítana meg.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 206. §-ában foglalt jogkörében eljárva, valamennyi körülmény gondos mérlegelésével hozta meg döntését, amelyet körütekintően, részletesen és okszerűen indokolt. Az alperes 4. sorszám alatti nyilatkozatára figyelemmel jogszerűen minősítette végső soron a keresettel támadott határozatot a Fővárosi Ítélőtábla 4.K.f.27.173/2005/4. számú ítélete folytán, megismételt eljárásban hozott döntésnek. Ehhez képest helyes jogszabályi alapon és helytálló indoklással fejtette ki, hogy az alperes határozata a jogerős ítéletben az új eljárásra előírt követelményeket nem teljesíti. Sérült ezért a Ket. 171. § (1) bekezdésére figyelemmel a Ket. 111. § (3) bekezdése. Helytálló érveit a másodfokú bíróság a döntés érdemét és az új eljárásra irányadó szempontokat illetően osztja, megismételni nem kívánja.

A fellebbezésre emeli ki a másodfokú bíróság, hogy a Ket. 111. § (3) bekezdése kogens rendelkezés, ezért az alperes köteles az újabb határozat hozatala során a bíróság által megadott szempontokat érvényesíteni, annak szükségességét, célszerűségét nem mérlegelheti, nem szűkítheti le, és nem értelmezheti át. Mindez, a korábbi jogerős ítélet vitássá tételét jelentené, amelyre kizárólag felülvizsgálati eljárásban kerülhetett volna sor. Kétséget kizáróan megállapítható volt, hogy az alperesi határozatban azok az elemek, amelyet a Fővárosi Ítélőtábla az új eljárásra nézve megadott, túlnyomórészt hiányoztak. Mindazok az érvek, indokok, amelyekkel az alperes utólag, a határozatának jogszerűségét igazolni kívánta - anélkül, hogy azt a döntése tartalmazta volna - a jogszabálysértést nem orvosolhatta.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése értelmében helybenhagyta.

A sikertelenül fellebbező alperes a Pp. 78. § (1) és (2), valamint a Pp. 79. § (1) bekezdése alapján köteles a felperes másodfokú perköltségének viselésére, míg az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján fennálló, személyes illetékmentessége folytán a feljegyzett fellebbezési illetéket a költségmentességről szóló 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a értelmében az állam viseli.

Budapest, 2007. október 3. napján

Dr. Sára Katalin s.k. a tanács elnöke,
Dr. Páldy Zsuzsanna s.k. bíró

Dr. Szőke Mária s.k. előadó bíró,

A kiadmány hitelül:
tisztviselő